

PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 83/23

Luksemburgā, 2023. gada 24. maijā

Vispārējās tiesas spriedums lietā T-451/20 | *Meta Platforms Ireland*/Komisija

Konkurence: *Meta Platforms Ireland* (Facebook grupa) prasība pret Komisijas pieprasījumu iesniegt dokumentus, kas identificēti, izmantojot meklētārvārdus, ir noraidīta

Vispārējā tiesa uzskata – “Meta Platforms Ireland” nav izdevies pierādīt, ka pieprasījums nosūtīt identificējamus dokumentus, izmantojot meklētārvārdus, pārsniedz to, kas nepieciešams, un ka sensitīvu personas datu aizsardzība nav pietiekami nodrošināta ar virtuālās datu telpas ierīkošanu

Tā kā pastāvēja aizdomas par *Facebook* grupas pretkonkurences rīcību, izmantojot datus un uzturot sociālā tīkla platformu, Eiropas Komisija ar 2020. gada 4. maija lēmumu ¹ nosūtīja informācijas pieprasījumu *Meta Platforms Ireland Ltd*, iepriekš – *Facebook Ireland Ltd*. Šajā lēmumā, kas tika pieņemts saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 ² 18. panta 3. punktu, *Meta Platforms Ireland* bija noteikts pienākums iesniegt Komisijai visus dokumentus, kurus attiecīgajā laikposmā bija sagatavojušas vai saņēmušas trīs no tās atbildīgajām personām un kuros bija viens vai vairāki pielikumos definēti meklētārvārdi. Ja pieprasītā informācija netiktu paziņota, lēmumā bija paredzēta iespējama kavējuma nauda 8 miljoni EUR dienā ³.

Ar 2020. gada 4. maija lēmumu tika aizstāts līdzīgs agrāks lēmums, kurā bija paredzēti plašāki meklēšanas kritēriji. Šajā jaunajā lēmumā, kas tika pieņemts pēc sarakstes starp Komisiju un *Meta Platforms Ireland*, bija samazināts pieprasīto dokumentu skaits, precizējot meklētārvārdus un ierobežojot attiecīgo atbildīgo personu skaitu.

2020. gada 15. jūlijā *Meta Platforms Ireland*, pirmkārt, cēla prasību atcelt 2020. gada 4. maija lēmumu un, otrkārt, iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu.

Ar 2020. gada 29. oktobra rīkojumu par pagaidu noregulējumu ⁴ Vispārējās tiesas priekšsēdētājs uzdeva apturēt 2020. gada 4. maija lēmuma izpildi līdz brīdim, kad tiks ieviesta īpaša procedūra pieprasīto dokumentu iesniegšanai, kuri nav saistīti ar *Meta Platforms Ireland* komercdarbību un kuros turklāt ir ietverti sensitīvi personas dati. Izpildot šo rīkojumu, Komisija pieņēma grozījumu lēmumu ⁵, kurā paredzēts, ka minētie dokumenti var tikt pievienoti izmeklēšanas lietas materiāliem tikai pēc to pārbaudes virtuālajā datu telpā saskaņā ar rīkojumā par pagaidu

¹ Komisijas Lēmums C(2020) 3011 final (2020. gada 4. maijs) par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta un 24. panta 1. punkta d) apakšpunkta piemērošanu (Lieta AT.40628 – *Facebook* prakse saistībā ar datiem).

² Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102.] pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

³ Tajā pašā dienā Komisija attiecībā uz *Meta Platforms Ireland Ltd* pieņēma informācijas pieprasījumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punktu saistībā ar tās paralēlo izmeklēšanu par atsevišķiem prakses veidiem attiecībā uz *Marketplace* produktu. Prasību atcelt tiesību aktu, ko *Meta Platforms Ireland* cēla pret šo lēmumu, Vispārējā tiesa noraidīja ar tās pašas dienas spriedumu *Meta Platforms Ireland*/Komisija (T-452/20).

⁴ Rīkojums, 2020. gada 29. oktobris, *Facebook Ireland*/Komisija, T-451/20 R.

⁵ Komisijas 2020. gada 11. decembra Lēmums C(2020) 9231 final.

noregulējumu precizēto kārtību.

Tā kā *Meta Platforms Ireland* savu atcelšanas prasību ir grozījusi, lai ņemtu vērā grozījumu lēmumu, Vispārējās tiesas piektā palāta paplašinātā sastāvā pilnībā noraida tās prasību. Šajā ziņā Vispārējā tiesa pirmo reizi pārbauda informācijas pieprasījuma tiesiskumu, izmantojot meklētārvārdus saskaņā ar Regulu Nr. 1/2003, kā arī virtuālās datu telpas procedūras tiesiskumu attiecībā uz tādu dokumentu apstrādi, kuros ietverti sensitīvi personas dati.

Vispārējās tiesas vērtējums

Lai pamatotu atcelšanas prasību, *Meta Platforms Ireland* tostarp apgalvoja, ka informācijas pieprasījumā precizēto meklētārvārdu piemērošanas dēļ neizbēgami tiktu identificēts liels skaits dokumentu, kuriem Komisijas izmeklēšanā nav nozīmes, un tas būtu pretrunā Regulas Nr. 1/2003 18. pantā noteiktajam vajadzības principam.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa atgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 18. panta 1. punktu Komisija ar vienkāršu pieprasījumu vai ar lēmumu var pieprasīt uzņēmumiem sniegt "visu vajadzīgo informāciju", lai uzraudzītu Savienības konkurences noteikumu ievērošanu. No tā izriet, ka vienīgi Komisija var prasīt paziņot informāciju, kas tai ļautu pārbaudīt pieņēmumus par pārkāpumiem, kuri pamato tās izmeklēšanas veikšanu. Ņemot vērā ar Regulu Nr. 1/2003 Komisijai piešķirtās plašās izmeklēšanas pilnvaras, vajadzības prasība ir izpildīta, ja Komisija pieprasījuma iesniegšanas dienā var saprātīgi pieņemt, ka informācija var tai palīdzēt konstatēt konkurences noteikumu pārkāpumu.

Lai pamatotu iebildumus, ar kuriem tiek apšaubīta vajadzības principa ievērošana, *Meta Platforms Ireland* apstrīdēja dažus informācijas pieprasījumā ietvertos meklētārvārdus un vienlaikus norādīja, ka šī specifiskā kritika jāsaprot kā neizsmeļoši piemēri, kuru mērķis ir ilustrēt tās vispārīgāko argumentāciju. Tā piebilst, ka būtu bijis nesaprātīgi, pat neiespējami katru meklētārvārdu aplūkot atsevišķi.

Tomēr Vispārējā tiesa šo pieeju noraida, uzskatot, ka visaptverošs vērtējums par Regulas Nr. 1/2003 18. pantā noteiktā vajadzības principa ievērošanu šajā lietā nav atbilstošs, pat ja tas būtu iespējams. Proti, tas, ka daži meklētārvārdi, kā apgalvo *Meta Platforms Ireland*, var būt pārāk neskaidri, neietekmē to, ka citi meklētārvārdi var būt pietiekami precīzi vai mērķtiecīgi, lai ļautu konstatēt, ka tie var palīdzēt Komisijai noteikt konkurences noteikumu pārkāpuma esamību.

Ņemot vērā tiesiskuma prezumpciju, kas attiecas uz Savienības iestāžu aktiem, Vispārējā tiesa tādējādi secina, ka vajadzības principa ievērošanu var pārbaudīt tikai attiecībā uz *Meta Platforms Ireland* konkrēti apstrīdētajiem meklētārvārdiem. Pārējie meklētārvārdi uzskatāmi par tādiem, kas noteikti saskaņā ar šo principu.

Turklāt pēc tam, kad Vispārējā tiesa bija norādījusi, ka argumenti par meklētārvārdiem, kas pirmo reizi izvirzīti replikas stadijā, ir nepieņemami, tā pārbaudīja tikai prasības pieteikumā minētos meklētārvārdus. Uzskatot, ka *Meta Platforms Ireland* nav pierādījusi, ka šie meklētārvārdi ir pretrunā vajadzības principam, Vispārējā tiesa noraida dažādos šajā ziņā izvirzītos argumentus kā nepamatotus.

Atcelšanas prasībā *Meta Platforms Ireland* arī apgalvoja, ka, pieprasot iesniegt daudzus privātus dokumentus, kuriem nav nozīmes, ar grozīto 2020. gada 4. maija lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") tiekot pārkāptas pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, kas nostiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 7. pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – "ECPAK") 8. pantā.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa atgādina, ka saskaņā ar Hartas 7. pantu, kurā ietvertas tiesības, kas atbilst ECPAK 8. panta 1. punktā garantētajām tiesībām, ikvienai personai ir tiesības uz savas privātās un ģimenes dzīves, dzīvokļa un saziņas neaizskaramību.

Runājot par minēto tiesību ierobežojumiem, saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu visiem Hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem jābūt noteiktiem tiesību aktos un jārespektē šo tiesību un brīvību būtība. Turklāt, ievērojot samērīguma principu, ierobežojumus drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām

atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.

Ņemot vērā šos precizējumus, Vispārējā tiesa pārbauda, vai ar apstrīdēto lēmumu radītais Hartas 7. panta ierobežojums atbilst tās 52. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

Norādījusi, ka ar Regulu Nr. 1/2003 Komisijai ir piešķirtas pilnvaras pieņemt apstrīdēto lēmumu un līdz ar to tā radītā ieviešanās privātajā dzīvē ir paredzēta tiesību aktos, ka šis lēmums atbilst Savienības vispārējās nozīmes mērķiem un ka *Meta Platforms Ireland* nav apgalvojusi, ka ar to tiek aizskarta tiesību uz privātās dzīves neaizskaramību būtība, Vispārējā tiesa pārbauda, vai apstrīdētais lēmums rada nesamērīgu ierobežojumu šīm tiesībām.

Šajā ziņā Vispārējā tiesa, pirmkārt, apstiprina, ka informācijas pieprasījums saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 18. panta 3. punktu ir piemērots pasākums, lai sasniegtu Komisijas izvirzītos vispārējās nozīmes mērķus, proti, saglabāt Līgumos paredzēto konkurences režīmu.

Otrkārt, attiecībā uz jautājumu, vai apstrīdētais lēmums pārsniedz to, kas nepieciešams, lai sasniegtu minētos vispārējās nozīmes mērķus, Vispārējā tiesa norāda, ka pēc 2020. gada 29. oktobra rīkojuma par pagaidu noregulējumu pasludināšanas Komisija noteica īpašu procedūru to dokumentu apstrādei, kuri jāiesniedz *Meta Platforms Ireland*, bet kuri pirmšķietami nav saistīti ar tās komercdarbību un kuros bija ietverti sensitīvi personas dati (turpmāk tekstā – “aizsargātie dokumenti”).

Saskaņā ar šo procedūru aizsargātie dokumenti bija jānosūta Komisijai atsevišķā elektroniskā informācijas nesējā un jāievieto virtuālā datu telpā, kas pieejama ierobežotam skaitam izmeklēšanas grupas dalībnieku, klātesot *Meta Platforms Ireland* advokātiem, lai atlasītu lietas materiālos iekļaujamos dokumentus. Ja būtu pastāvīgas domstarpības par dokumenta kvalifikāciju, grozījumu lēmumā turklāt paredzēta strīdu izšķiršanas sistēma. Saskaņā ar šo lēmumu aizsargātos dokumentus Komisijai var turklāt nosūtīt tādā versijā, no kuras ir izņemti attiecīgo personu vārdi un jebkāda informācija, kas ļautu tās identificēt. Pēc Komisijas pieprasījuma, kas pamatots ar izmeklēšanas vajadzībām, šie dokumenti tai tomēr ir jānosūta pilnajā versijā.

Vispārējā tiesa turklāt norāda – netiek apstrīdēts, ka dažos Komisijas pieprasītajos dokumentos bija ietverti sensitīvi personas dati, kuri var ietilpt Regulas 2016/679 ⁶ 9. pantā un Regulas 2018/1725 ⁷ 10. pantā minētajos datos un kuru apstrādes iespēja ir pakļauta šādiem trim nosacījumiem:

- apstrādei jānotiek atbilstoši būtiskām sabiedrības interesēm, kuru pamatā ir Savienības tiesības;
- apstrādei jābūt vajadzīgai šo sabiedrības interešu īstenošanai;
- Savienības tiesībām jābūt samērīgām ar sasniedzamo mērķi, jāievēro tiesību uz datu aizsardzību būtība un jāparedz piemēroti un konkrēti pasākumi, lai aizsargātu datu subjekta pamattiesības un intereses.

Tā kā šiem nosacījumiem ir nozīme arī, lai novērtētu, vai saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu apstrīdētais lēmums nepārsniedz to, kas nepieciešams tā vispārējās nozīmes mērķu sasniegšanai, Vispārējā tiesa atgādina, pirmām kārtām, ka tāds informācijas pieprasījums kā apstrīdētais lēmums ir piemērots pasākums, lai sasniegtu Komisijas izvirzītos vispārējās nozīmes mērķus (pirmais nosacījums), un, otrām kārtām, ka apstrīdētajā lēmumā paredzētā personas datu apstrāde ir nepieciešama, lai īstenotu izvirzītās būtiskās sabiedrības intereses (otrais nosacījums).

Atsaucoties uz aizsargāto dokumentu nosūtīšanas, iepazīšanās, novērtēšanas un anonimizācijas kārtību, Vispārējā tiesa uzskata, ka arī trešais nosacījums šajā lietā ir izpildīts.

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.; labojums – OV 2018, L 127, 2. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV 2018, L 295, 39. lpp.).

Konstatējusi, ka apstrīdētais lēmums, ciktāl tajā paredzēta virtuālās datu telpas procedūra, nepārsniedz to, kas nepieciešams izvirzīto vispārējās nozīmes mērķu sasniegšanai, Vispārējā tiesa, treškārt, konstatē, ka šīs procedūras radītie apgrūtinājumi nav nesamērīgi ar sasniedzamajiem mērķiem.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Vispārējā tiesa secina, ka ar apstrīdēto lēmumu radītais ierobežojums tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību atbilst Hartas 52. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, un līdz ar to noraida iebildumus par tās 7. panta pārkāpumu.

Tā kā arī pārējie *Meta Platforms Ireland* izvirzītie pamati ir izrādījušies nepamatoti, Vispārējā tiesa prasību noraida pilnībā.

PIEZĪME. Atcelšanas prasībā tiek lūgts atcelt Savienības tiesībām pretrunā esošus Savienības iestāžu aktus. Ievērojot konkrētus nosacījumus, dalībvalstis, Eiropas iestādes un privātpersonas var vērsties Tiesā vai Vispārējā tiesā ar atcelšanas prasību. Ja prasība ir pamatota, tiesību aktu atceļ. Attiecīgajai iestādei ir jāaizpilda juridiskais vakuums, kas varētu rasties šā akta atcelšanas dēļ.

PIEZĪME. Tiesā var pārsūdzēt Vispārējās tiesas spriedumu vai rīkojumu vienīgi par tiesību jautājumiem. Pārsūdzībai principā nav apturošas iedarbības. Ja apelācijas sūdzība ir pieņemama un pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu. Ja lieta ir gatava izspriešanai Tiesā, tad tā pati var pieņemt galīgu nolēmumu. Pretējā gadījumā tā nodod lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, kurai nolēmums, ko Tiesa pieņēmusi apelācijas tiesvedībā, ir saistošs.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Vispārējai tiesai nav saistošs.

Pilns sprieduma [teksts](#) tiek publicēts CURIA tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Marta Ošleja ☎ (+352) 4303 6005.

Sprieduma pasludināšanas attēli ir pieejami [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Palieciet ar mums!

